

Efter lovforslagets § 3, nr. 15 lovfæstes en fælles frist for disse indberetninger. Det skønnes, at fristens lovfæstelse i sig selv vil mindske det hidtidige antal forsinkede indberetninger, men lovfæstelsen vil tillige styrke skattemyndighedernes mulighed for at sanktionere grove og gentagne fristoverskridelser, jf. skattekontrollovens § 14, stk. 2.

Fristen er fastsat til den 20. januar eller, hvis den dag er en lørdag eller søndag, den følgende mandag. Denne frist er en skærpelse i forhold til hidtidig praksis, men skærpelsen er fundet nødvendig af hensyn til skattemyndighedernes mulighed for at udsende de fortrykte selvangivelser i rimelig tid inden selvangivelsesfristens udløb den 1. maj.

Til nr. 4.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 7 A blev indført ved lov nr. 244 af 8. juni 1979. Bestemmelsen tilsigtede at begrænse det såkaldte »måneskinsarbejde« indenfor byggesektoren ved at pålægge bygherren for byggerier, hvortil der kræves ibrugtagningstilladelse, at oplyse kommunalbestyrelsen om byggeudgifterne og deres fordeling på håndværkerne.

Som forudsat i forarbejderne til loven fritog skatteministeren ved bekendtgørelse nr. 506 af 14. december 1979 om kontrol med visse byggearbejder bygherrerne for en række byggerier for oplysningspligten. Fritagelsen er begrundet i, at byggerierne enten er af en sådan størrelse, at de som følge af momskontrollen og anvendelse af organiseret arbejdskraft er underkastet en effektiv kontrol, eller at byggerierne i øvrigt udføres under offentligt økonomisk tilsyn. Disse fritagelser er videreført i § 9 i bekendtgørelse nr. 780 af 30. november 1991 om indberetningspligten m.v. efter skattekontrolloven.

Ved Boligministeriets byggereglement for småhuse fra 1985 (BR-S 85) blev kravet om ibrugtagningstilladelse for mindre byggerier afskaffet, hvilket derved også bragte disse byggerier uden for oplysningspligten efter § 7 A.

Oplysningspligten efter skattekontrollovens § 7 A omfatter således i dag kun en mindre del af de samlede byggerier.

Dette forhold – sammenholdt med bestemmelsens begrænsede kontrolmæssige værdi i øvrigt – har bevirket, at myndighederne ikke baserer kontrollen med sort arbejde i byggebranchen på disse oplysninger. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet som overflødig.

Til nr. 7.

Afgrænsningen af kredsen af indberetningspligtige efter skattekontrollovens § 8 P om låneforhold er i

dag foretaget ved en «positivliste» over de indberetningspligtige. De af listen omfattede skal foretage indberetning til skattemyndighederne om deres udlån, uanset hvem debitor er.

Denne afgrænsning bevirker, at en væsentlig gruppe långivere ikke omfattes af indberetningspligten, specielt virksomheder, der som en bi-virksomhed yder kundelån, f.eks. naturgasselskaberne og automobilhandlere, men også f.eks. finansieringsforeninger.

For at mindske antallet af fortrykte selvangivelser, der skal korrigeres af borgerne, foreslås kredsen af indberetningspligtige efter skattekontrollovens § 8 P udvidet til at omfatte alle, der som led i deres virksomhed yder eller formidler lån, herunder statslige og kommunale myndigheder.

På den anden side er indberetning om lån til selskaber, foreninger, institutioner og lignende af begrænset skatteadministrativ værdi. Det skyldes, at kontrollen med disse skattepligtiges rentefradrag, der i sagens natur altid regnskabsføres, indgår som led i den almindelige kontrol af selskabernes regnskaber, der ikke kun foretages af myndighederne, men tillige af selvstændige revisorer. Modtagelsen af indberetning om disse debitores låneforhold er derfor af begrænset værdi for myndighederne.

Det foreslås derfor at begrænse indberetningspligten efter skattekontrollovens § 8 P til kun at omfatte lån til personer, herunder erhvervsdrivende personer og personer, der gennem deltagelse i et sameje hæfter direkte for lånet.

Til nr. 8.

Efter ligningslovens § 5, stk. 7 kan renteudgifter i et gældsforhold først fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor betaling sker, hvis der i samme gældsforhold er ubetalte renter vedrørende tidligere indkomstår. Er den skattepligtige imidlertid i stand til ved udgangen af indkomståret at betale den forfaldne gæld eller stille betryggende sikkerhed herfor i sine aktiver, bevares fradragsretten.

Efter skattekontrollovens § 8 P udskilles disse renter ikke ved indberetningen til skattemyndighederne, og renterne fortrykkes som andre renteudgifter på de selvangivelsesblanketter, som skattemyndighederne udsender, selv om der ikke er fradragsret herfor.

For at reducere denne fejlkilde til årsopgørelserne foreslås, at der ved indberetning efter skattekontrollovens § 8 P skal foretages en markering af låneforhold, hvor der er ubetalte forfaldne renter fra året før det kalenderår, hvorom renteindberetningen i øvrigt foretages.